

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1226/2023
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислава Видицки, адвокат из ..., против туженог Клиничког центра Војводина из Новог Сада, чији је пуномоћник Милена Ивошевић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5054/22 од 22.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5054/22 од 22.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5054/22 од 22.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5054/22 од 22.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 2575/21 од 29.09.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев да се тужени обавезе да тужиоцу за период од 01.07.2018. године до 30.06.2021. године, на име накнаде за исхрану у току рада и на име регреса за коришћење годишњег одмора исплати износе са законском затезном каматом, у висини и на начин како је то одређено пресудом, те је тужилац обавезан да туженом надокнади парничне трошкове у износу од 45.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд о ревизији одлучи као о посебној.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од

општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за исплату износа, који представљају накнаде трошкова за исхрану у току рада и за регрес за коришћење годишњег одмора, обрачунате спрам најповољнијег параметра за туженог у упоредним важећим Колективним уговорима у Републици Србији, у складу са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној дана 05.07.2022. године. По овом Закључку запослени којима се плате исплаћују у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плата у којем је садржан додаток на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог.

Пошто је у конкретном случају одлучено у складу са Закључком Врховног касационог суда донетим у сврху уједначавања судске праксе, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредби члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради новчане исплате, тужилац је поднео дана 23.07.2021. године. По одредби члана 28. став 1. ЗПП, вредност предмета спора је 178.628,75 динара, који износ не премашује напред наведени имовински цензус.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић